

**Vier maanden voedsel
om de winter door te komen**

VOEDSELPAKKETTENACTIE WINTER 2019-2020

Beste donateur,

Bijna 25.000 voedselpakketten zijn er gedurende de wintermaanden december, januari, februari en maart in Albanië, Armenië en Moldavië uitgedeeld. Meer dan 30.000 mensen hebben we met deze actie kunnen helpen. U was één van de vele donateurs die ons in staat stelden om deze mensen de winter door te helpen. Het is voor ons nauwelijks voor te stellen wat het voor hen betekende om tijdens de winter, de zwaarste periode van het jaar, elke maand een voedselpakket te ontvangen. Veel mensen hebben het ervaren als een geschenk uit de hemel.

Namens al deze mensen wil ik u heel hartelijk danken dat u uw hart heeft laten spreken en deze actie heeft gesteund. We ontvingen talloze verhalen van mensen die met deze actie geholpen werden. Met dit verslag geven we u een impressie van deze actie.

Ds. Egbert van Beesten

In elk land werken we samen met verschillende lokale partners. Na uitvoering van het project sturen ze ons uitgebreide rapporten en (financiële) verslagen en ongelooflijk veel foto's. Op deze en volgende pagina's doen we een greep uit de vele ontvangen verhalen.

Ervaringen van Maria Goris, één van onze partners in Armenië

Een verslag schrijven over de verdeling van de voedselpakketten is een haast onmogelijke opgave, omdat in elke stad waar de pakketten verdeeld zijn het ene verhaal van de begunstigers nog erger en triester is dan het andere.

HASMIEK MARGARYAN

In Berd woont mevrouw Hasmiek Margaryan op een mooie maar wat afgelegen plek in een klein alleenstaand huisje. Hasmiek heeft al vroeg haar man verloren. Hij is op 35-jarige leeftijd vermoord in Rusland. Haar man deed er zaken en heeft er in totaal maar 4 jaren gewerkt.

Hasmik bleef achter met 2 kleine jongens en woont sindsdien in een alleenstaand oud huis, dat ze na de

dood van haar man van haar ouders heeft gekregen zodat ze tenminste een dak boven haar hoofd had.

Ze vertelt dat ze in de zomermaanden met het plukken

van bramen met haar jongens zorgt voor wat 'extra inkomen'; geld dat hard nodig is om te kunnen (over)leven. Ze heeft gewerkt als assistent-boekhoudster,

maar heeft nu gezondheidsproblemen, zodat ze werkloos thuis zit.

Haar oudste zoon Artur (25- jaar) heeft gediend in militaire dienst, en werkt en studeert in de hoofdstad Yerevan. Haar jongste zoon Karen is 1 jaar geleden aan longkanker overleden op 22-jarige leeftijd, dit was en is voor haar heel zwaar.

Zelf tobt Hasmiek met haar rug alsook met haar knie (opgehoopt vocht) en verder heeft ze artritis. Hasmiek heeft een klein stukje grond bij haar huisje, waar ze vroeger een tuintje hield maar daar heeft ze nu de puf en ook de energie niet voor, al met al is het leven voor haar niet eenvoudig.

Pastor Seno van de Evangelische gemeente te Berd bezoekt haar regelmatig en probeert haar te helpen en een luisterend oor te bieden. Het is goed dat er mensen om haar heen staan. Ze is ontzettend dankbaar voor de maandelijkse voedselpakketten; ze heeft de levensmiddelen hard nodig!!

MANYAK BAKHURDARYAN

Mevrouw Manyak Bakhurdaryan is geboren in 1949, dus precies 70 jaar, hoewel ze zelf geen flauw idee heeft hoe oud ze is.

Sinds de aardbeving in 1988 heeft ze haar geheugen a.h.w. verloren en woont ze in een schuurtje; het ouderlijk huis heeft door de beving teveel schade opgelopen en is onbewoonbaar geworden.

Haar man is 5 jaar geleden overleden en ze heeft geen kinderen. Ze heeft een klein pensioen dat niet toereikend is om van te kunnen leven. Daarom is het prettig dat een ver nichtje met de mooie naam Alice samen met buurvrouw Gayane naar haar omziet. Gayane zorgt er voor dat ze brood heeft en Alice bezoekt haar en heeft er bijvoorbeeld voor gezorgd dat de kleine oude TV gerepareerd is en ze tenminste TV kan kijken.

Mevrouw Manyak heeft vroeger samen met haar man in een tapijtenfabriekje gewerkt. Ze is enorm dankbaar voor de voedselpakketten die ze tijdens de wintermaanden ontvangt. Ook Alice en Gayane zijn blij voor haar.

Ter voorbereiding van de voedselpakkettenactie bracht Baru, één van onze partners in Armenië, bezoek aan verschillende gezinnen om te zien en te horen waar ze in de wintermaanden behoefte aan hebben. Zo bezocht hij in de zomer van 2019 het gezin van Hayk Veryan in Nagorno Karabach. Na het bezoek maakte hij het volgende verslag:

“Hayk Veryan, 48 jaar oud, woont in het dorp Harar in Artsakh (Nagorna Karabach). Hij nam als nagenoeg alle mannen in Artsakh aan de Artsakh-oorlog in de jaren 90 en heeft er een handicap aan overgehouden. Bovendien heeft hij hartproblemen en moet eigenlijk een chirurgische ingreep ondergaan. Maar met een arbeidsongeschiktheidspensioen van 200 euro kan hij zijn vijf kinderen echter nauwelijks onderhouden; dus geld voor een operatie is er niet.

De lieve en geweldige kinderen lieten ons liefdevol hun huis, de tuin, de bergen zien, alles wat mooi en waardevol voor hen was.

Marine, de vrouw van Hayk, is 37 jaar oud. Ze begroette ons met een glimlach, vriendelijk gezicht, in haar mooiste blouse. Maar uit de kleding van de kinderen en ook van de ouders, en uit de huiselijke omstandigheden, was het ons meteen duidelijk dat dit gezin dringend hulp nodig had. De muren, ramen, deuren, vloer, meubels verkeerden in deplorabele toestand.

We hebben meteen besloten om de kinderen op te nemen in het schoolproject dat gesponsord wordt door

Mensenkinderen. In augustus krijgen ze een schooltas, kleding, schoenen en briefpapier.”

In december 2019 bezocht Baru opnieuw het gezin van Hayk Veryan, nu met het eerste van de vier voedselpakketten. Dit is wat hij na zijn bezoek schreef:

“Hayk en zijn vrouw, Marine, konden hun ogen niet geloven dat wij hij opnieuw kwamen bezoeken en nu met een voedselpakket. De kinderen Eve, David, Norayr, Arevik en Arkady waren enorm blij.

Hayk was zo dankbaar. Hij vroeg: ‘Hoe kan ik ooit mijn dankbaarheid kenbaar door op z’n minst iets te doen voor de weldoeners die ons helpen? Misschien komt die dag wel, dat mijn kinderen zullen opgroeien en niet meer arm zullen zijn. ‘

Ja, het was meer dan de moeite waard om honderden kilometers te reizen en zoveel vreugde te brengen aan dit geweldige gezin.”

In Albanië heeft Mensenkinderen vijf jaar geleden het mogelijk gemaakt dat Foodbank Albania werd opgezet. Wat destijds klein begon is inmiddels uitgegroeid tot een groot succes en tot zegen voor veel arme mensen!

Het verslag dat we van Wilma Verburg (directeur van Foodbank Albania) ontvingen willen we graag met u delen:

500 families ontvingen in de 4 Winter maanden een voedselpakket

180 families Via de lokale voedselbanken:	170 families Via de lokale voedselbanken in opstart fase en partners door het land	150 families Via partners in/rond Tirana:
Elbasan: 70 waarvan 10 voor Community Mental Health Services 30 voor de dorpen (o.a. Cerrick, Belsh) Shkoder: 60 waarvan 15 voor Puka Korça: 50 waarvan 10 voor Bilisht	Lezhe: Lajme I Mire: 20 Lushnje: Instituti për Inkurajimin: 20 Durres: Kisha Biblike: 15 Burrel: OAZ: 30 Lac: Shtepia e Meshires: 10 Bajram Curri: Fjala: 40 Foundation ICF Fier : 10 Bashkia Fier :20 Kisha Orthodexe Fier : 5	Foundation Fjala e Jetes: 10 Bethany Child Services: 15 Kisha Drita e Botes: 20 Fondacioni Bashkimi Biblik Baptist: 15 Mary Ward Loreta: 10 Fondacioni Nxenezit e Jezusi: 15 Caritas-Tirane :20 Prefecture Mirdite : 20 Together for Librazhd: 10 Elke maand wisselende kerken/NOG's : 15

Dit was het 5e jaar dat Food Bank Albania het winterproject uitvoerde.

We zijn dankbaar dat we dit jaar weer budget gekregen hebben voor dit project.

500 gezinnen* kregen maandelijks een prachtig voedselpakket.

In totaal is er met dit project dit jaar 47.000 kilo voedsel uitgedeeld. Dat zijn 115.000 gezinsmaaltijden.

Als voedselbank konden we daarnaast deze winter met de opbrengst van onze voedselacties op scholen, supermarkten en businesses het aantal families verdubbelen tot 1.000*

Daarnaast konden we hierdoor ook onze gaarkeukens blijven ondersteunen.

De voedselpakketten worden zoveel mogelijk via onze partners in het hele land uitgedeeld: Tirana, Shkoder, Bajram Curri, Puka, Lezhe, Lac, Durres, Elbasan, Korca, Gramsh, Fier, Burrel, en tientallen dorpen er omheen. Nieuw waren dit jaar Mirdita en Librazd. De Bashkia-gemeente kwam zelf naar ons kantoor om de pakketten op te halen. Beide gemeentes hebben zich als betrokken partners getoond met wie we nu ook samen werken in onze andere projecten.

Soms moet men voor het voedselpakket urenlang reizen.

Soms gaat de kerk of NGO zelf op pad om de familie thuis te bezoeken, soms komt de man/vrouw met een paard, ezel of kruiwagen om het pakket op te halen.

Gelukkig is er budget voor transport zodat die kosten vergoed worden.

Wat de situatie dit jaar heel anders maakte was de grote aardbeving in november en in maart de uitbraak van het corona virus.

In december konden we met het Winter Project ook heel wat families helpen die door de aardbeving getroffen waren. De foto hiernaast is gemaakt in Kineta - Durres, wat moeras betekent. Deze wijk lag in het episch centrum van de aardbeving. Heel veel families die het al niet breed hadden, moesten hun huis uit en maar zien hoe nu verder te overleven.

Daarom is het zo belangrijk dat de families erop kunnen rekenen dat ze 4 wintermaanden lang een voedselpakket krijgen met basis eten zoals: meel, olie, rijst, macaroni, zout, melk, eieren, suiker, bonen, boter, biscuit, koffie. Elke keer doen we er ook afwasmiddel, zeep of tandpasta en waspoeder voor de handwas bij. **Tijdens de corona crisis in maart vulden we alle pakketten aan met desinfectans en wasbare mondkapjes.**

De mondkapjes zijn gemaakt door Albanese vrouwen die hiermee nu een klein inkomen voor hun gezin konden verdienen. Dit is in samenwerking met de Nederlandse ambassade in Tirana gedaan.

Begin maart toen ook in Albanië er een totale lockdown kwam, kregen wij als voedselbank al na een week toestemming om door te gaan met ons werk.

Zoende konden we met onze oranje shirts aan, toch overall voedsel uitdelen.

Dat gaf de mensen weer wat hoop want ze moesten nu de hele dag binnen blijven en maar 1 persoon van het gezin mocht 1 uurtje eruit voor noodzakelijke boodschappen. Veel van onze partners konden echter niet komen om de voedselpakketten van het winterproject op te halen omdat zij geen toestemming hadden.

Ondertussen hadden wij wel de nodige documenten geregeld dat we ook ons kantoor als magazijn mogen gebruiken

Later in maart mocht er gelukkig tussen 05.00 en 08.00 uur 's ochtends vrij gereisd worden binnen het district.

Op die dagen begonnen we al vroeg met het uitdelen van de voedselpakketten zodat onze partners voor 8 uur weer terug waren.

Allemaal binnen de strenge regels die hier golden: handschoenen aan, maskers op, alles desinfecteren, niemand in ons kantoor en afstand houden.

Het is bijzonder geweest dat we juist gedurende deze maanden het Winterproject hebben kunnen doen.

We willen jullie hiervoor hartelijk bedanken.

Namens het team van Food Bank Albania: Toni, Arta, Xhelil, Josh, Mira, Denisa, Jonida,

Wilma Verburg,
Director Foodbank Albania

Mensenkinderen is heel blij dat we door de samenwerking met Foodbank Albania enorm veel arme mensen in Albanië kunnen helpen en dat daarbij ook de Albanese zelf ingeschakeld worden.

In Albanië werken we ook veel samen met **Gevangenispastoraat Albanië**, een organisatie die geleid wordt door **Fred Westerink**. In samenwerking met **Mensenkinderen** ondersteunt deze organisatie o.a. gezinnen waarvan één van de gezinsleden in de gevangenis zit. Deze gezinnen zitten in heel moeilijke omstandigheden; vanwege wegvallen van inkomsten en uitgestoten worden uit de lokale samenleving. Hieronder een verhaal van één van de 423 gezinnen die hulp ontvingen.

De zoon van **Floresha Plaka** en haar man zit in de gevangenis. Die zoon is drugsgebruiker en dat is de reden dat het leven van Floresha en haar man heel erg moeilijk werd. Hun zoon sloeg hen, stal geld van hen en zorgde er zo voor dat het gezin in armoede belandde.

Op een dag was de schaamte en ellende zo erg geworden dat Floresha vergif dronk omdat ze dood wilde.

“Ik dronk vergif om mezelf te doden, maar ik werd onmiddellijk naar het ziekenhuis gebracht en ik werd gered. Mijn leven was zo ellendig! Op een dag sloeg mijn zoon mijn man in elkaar en bond hem vast. Op deze manier dwong hij mijn man om geld te geven zodat hij drugs kon kopen. We moesten de situatie bij de politie melden. Nu zit hij in de gevangenis. Maar onze situatie is nog steeds moeilijk, omdat onze zoon heel veel geld van allerlei mensen leende, komen veel mensen langs omdat ze hun geld terug willen.

Maar op een dag kwam er een vrouw bij ons thuis, en die bracht een voedselpakket. We waren verrast omdat er alleen maar mensen aan de deur komen die willen dat we het geld terugbetalen wat onze zoon van hen geleend heeft. Maar zij kwam om iets te geven; niet

alleen voedsel, maar ook het goede nieuws van het evangelie. Ze vertelde hoe Jezus leed en stierf aan het kruis om ons te redden, om ons te helpen. Ik was ontroerd en in tranen. Zij bad met mij en ik opende mijn hart om Jezus in mijn leven te accepteren.

Vier maanden lang kregen we een voedselpakket. En ook hielp deze vrouw ons met het betalen van de elektriciteitsrekening.

Heel erg bedankt dat je mij hebt geholpen, ik ben dankbaar, ja ongelooflijk dankbaar.”

Ook uit Moldavië ontvingen we een rapport met tientallen verhalen over de voedselpakkettenactie. Al die verhalen maken duidelijk dat mensen die in bittere armoede leven het 's winters vreselijk zwaar hebben. Hulp in de vorm van een maandelijks voedselpakket was meer dan welkom. Hieronder enkele verhalen uit het rapport.

Dit jaar hebben we 1000 gezinnen geholpen met voedselpakketten. De meerderheid van de gezinnen die we hebben geholpen, zijn gezinnen met veel kinderen of verwaarloosde ouderen die niemand hebben die voor hen zorgt of van eten voorziet.

Er zijn veel gezinnen waarvan de ouders geen baan hebben en slechts af en toe werken om zo een beetje geld te verdienen - ongeveer € 2,50 tot € 5,00 per dag - om zo van dag tot dag kunnen leven.

Er waren ook enkele alleenstaande moeders die heel hard werken om voor hun kinderen te kunnen zorgen. Sommigen van hen leven onder zeer erbarmelijke omstandigheden, en anderen hebben niet eens een eigen huis, maar huren een appartement of vinden een tijdelijk onderkomen dat hen door iemand aangeboden

wordt, totdat ze genoeg hebben kunnen sparen om iets voor zichzelf te kopen.

De begunstigen waren erg geraakt door het gebaar van dit geschenk, omdat het precies de juiste hulp was dat op het juiste moment kwam. Eén jong gezin in het bijzonder, ook al zijn ze niet gelovig, erkende dat het voedselpakket hen door God was gestuurd. Toen ze zagen hoe de voorganger voor de mensen in het dorp zorgde, raakten ze steeds meer geïnteresseerd en wilden ze meer horen over God. Ze accepteerden de uitnodiging van de voorganger om naar de kerk te komen. Een andere moeder, wier echtgenoot zelfmoord pleegde vlak voor de ogen van haar en haar zoon, vond troost in haar verbondenheid met de kerk. Dankzij de bezoeken die de voorganger aflegde met de voedselpakketten, accepteerden ze de uitnodiging om, in ieder geval voor de Feestdagen naar de kerk te komen.

Over het algemeen voerden we dit project uit in samenwerking met lokale kerken. Ze zoeken contact met de scholen, sociale diensten of de burgemeester om een overzicht te krijgen van de allerarmste gezinnen.

Eugenia woont in het dorp Porumbesti. Ze is al 6 jaar weduwe. Ze brengt in haar eentje zes kinderen groot, waarvan de jongste twee een tweeling zijn en een van hen doodziek is - hij heeft diabetes.

Eugenia worstelt, maar werkt keihard. Thuis is ze moeder en vader tegelijk. Het gezin heeft een paard en wagen. Eugenia tuigt het paard op, zorgt voor de dieren en hakt hout voor de kachel. Ze doet al het fysieke zware werk dat gewoonlijk door een man wordt gedaan.

De kinderen worden groter en de behoeften zijn nu ook groter, maar ze heeft maar twee handen. Wij als kerk streven er altijd naar te helpen waarmee we kunnen. Bid alstublieft voor deze hardwerkende en zelfs gekwelde moeder, dat God haar hele gezin genadig mag zijn. Ik probeerde met haar over Gods liefde te praten, maar helaas geeft ze God de schuld van alles, zelfs van de dood van haar man, die zichzelf heeft opgehangen. Ze is nog

steeds boos op God. omdat God haar al deze problemen heeft aangedaan. We bidden voor haar, dat God haar hart moge genezen.

Sergiu komt uit Vadul lui Vodă. 15 jaar geleden kreeg hij een ongeluk op de bouwplaats waar hij werkte, en dit heeft zijn leven radicaal veranderd. Enkele betonbalken raakten hem toen hij viel en hij moest 8 operaties aan zijn hoofd ondergaan. Na de 7e operatie nam zijn vrouw de kinderen mee en verliet hem, waardoor hij de strijd van het leven verder alleen moest voeren.

Sergiu raakte ontmoedigd, zijn emotionele toestand werd erger, hij raakte lichamelijk misvormd en kon maar beperkt communiceren door een spraakgebrek dat zich ontwikkeld had. Hij onderging een 8e operatie, waardoor de gezondheidstoestand niet verder achteruit zou gaan.

Nu zoekt hij God en probeert zijn leven te hervatten. Zijn moeder stierf een half jaar geleden en nu is hij helemaal alleen. Hij woont in een huis dat niet eens elektriciteit heeft. Desondanks kijkt hij optimistisch vooruit, want hij zorgt voor zijn 4 kippen en probeert meer over God te weten te komen.

Mihail is dit jaar 62 geworden en hij woont op zichzelf aan de rand van het dorp. Hij was getrouwd, maar is vele jaren geleden gescheiden. Hij heeft een zoon die naar Tsjechië is geëmigreerd en geen contact meer met hem zoekt.

Zijn hele leven heeft hij als bouwvakker gewerkt, maar toch woont hij in een oud huis dat in de winter niet warm te krijgen is. Recentelijk heeft hij af en toe voor ouderen in het dorp gewerkt door voor hen hout te kappen. In de zomer werkt hij bij dorpsbewoners in de tuin om op die manier wat geld te verdienen om iets te kunnen eten.

Mihail is een erg rustig en boeiend persoon, en de burens komen vaak bij hem op bezoek en dan praten ze over verschillende onderwerpen.

Bedankt voor uw steun!!